

De Telegraaf

maandag 10 juni 2013

DE TELEGRAAF

De Telegraaf **KUNST** & 1

HF

'Hans was Heiri' van Zimmermann & de Perrot

Fysiek spektakel mét INHOUD

■ THEATER door ESTHER KLEUVER

NICE, maandag

Villa Volta, maar dan in het theater. Zeven performers tuimelen, dansen en klimmen in een 'huis' dat 360 graden draait. Het Zwitserse gezelschap Zimmermann & de Perrot brengt een unieke mix van acrobatiek, dans, clownerie, slapstick en muziek die niet alleen een lust voor het oog is, maar heel terloops ook nog eens existentiële vraagstukken aanstipt. De komende dagen is dit fysieke spektakelstuk te zien in Koninklijk Theater Carré tijdens het Holland Festival.

Martin Zimmermann (1970) en Dimitri de Perrot (1976) zijn de drijvende krachten achter dit multidisciplinaire gezelschap dat in 2006 is opgericht. De twee mannen werken echter al sinds 1999 samen en hebben in de loop der tijd een heel eigen theatertaal ontwikkeld, waarbij De Perrot zich met name over de muziek buigt en Zimmermann meestal de rol van choreograaf en regisseur voor zijn rekening neemt. Hoewel het ontwikkelen van voorstellingen naar eigen zeggen vooral ook een „organisch samenwerkingsproces“ is. Zo wist het duo al snel waar hun voorstelling *Hans was Heiri*, dat zoets als 'lood om oud ijzer' betekent, over moest gaan. Ze wilden het hebben over de dualiteit die in vrijwel ieder mens schuilt. Hoe iedereen zich probeert te onderscheiden en weigert op te gaan in de massa, terwijl we in essentie juist helemaal niet zoveel van elkaar verschillen. Ondertussen voelen we ons door het nodige menselijk onvermogen met z'n allen vaak erg eenzaam en onbegrepen.

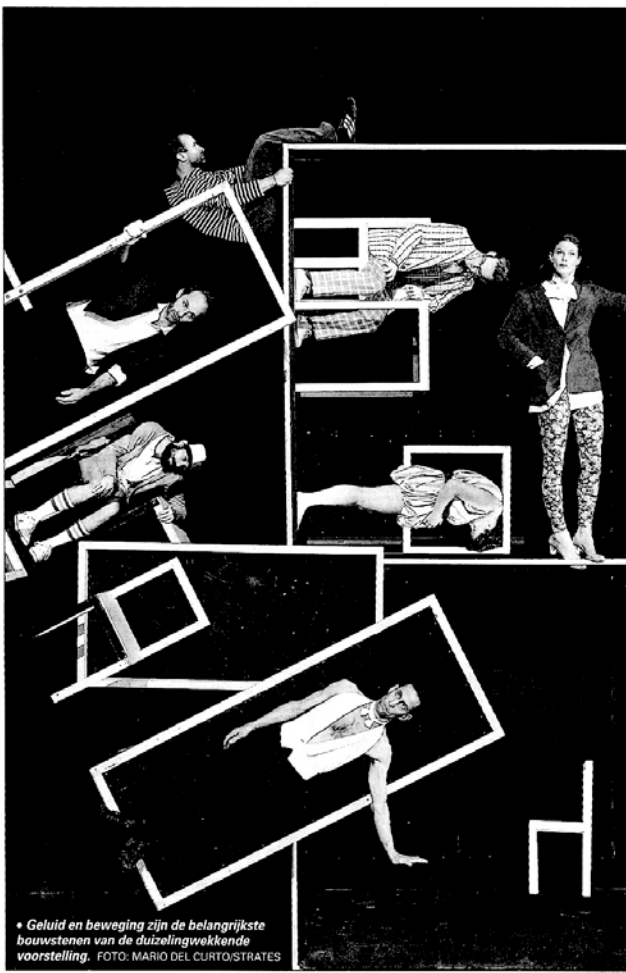
Op zoek

De Perrot: „We reizen veel en het viel ons op een gegeven moment op dat de mensheid eigenlijk slechts uit een aantal 'archetypes' bestaat. Je kunt, waar je ook gaat ter wereld, steeds weer dezelfde soorten groepen onderscheiden. Je hebt de artistieke types, de zakenlui, de studenten, de kinderen en de bejaarde vrouwen, om er zo maar een aantal te noemen. Iedereen is weliswaar op zoek naar individualiteit, maar uiteindelijk meten we onszelf toch vaak een bepaald uniform aan waardoor we toch weer bij een groep horen. Zelfs kunstenaars die beweren dat ze uniek zijn. Ook zij dragen een zelfverkozen 'kostuum'. Het is haast onmogelijk om je aan dit systeem te onttrekken. Daar komt nog eens bij dat we een bepaalde structuur in ons leven nodig lijken te hebben. We werken, hebben hobby's, kijken soaps. Maar wie ben je zonder dat alles? Wat blijft er dan over? Vaak weten mensen niet eens wat ze met zichzelf aan moeten als ze helemaal alleen zijn. Aan de andere kant, alleen als

je helemaal alleen bent en je onbespied waant, kun je volledig jezelf zijn."

Je kunt deze thematiek inderdaad terug zien in *Hans was Heiri*, al laat de voorstelling nog genoeg ruimte voor vrije interpretatie. Zimmermann lacht. Dat blijkt ook precies de bedoeling: „De een ziet een huis dat rond draait, de ander ziet er misschien wel een wasmachine in. Mensen willen graag benoemen wat ze zien en dat is prima, maar ik wil graag aan het publiek zelf over laten wat dat dan is. Vandaar dat we ook niet zo geïnteresseerd zijn in het gesproken woord. Het gaat ons om de emotie. Geluid en beweging zijn daarbij onze voornaamste bouwstenen. Grappig is het dat vooral kinderen de wereld die wij oproepen weten te waarderen. Zij zijn veel intuïtiever. Hoeven niet zo nodig overal uitleg bij. Maar als je eenmaal naar school gaat, verlies je dat een beetje. Gelukkig komt bij onze voorstellingen vaak ook het kind in de volwassene weer los."

'Hans was Heiri' (leeftijdsgedevies 10+) staat van 13 t/m 15 juni in Koninklijk Theater Carré in Amsterdam.
Info: www.hollandfestival.nl

• Geluid en beweging zijn de belangrijkste bouwstenen van de duizelingwekkende voorstelling. FOTO: MARIO DEL CURTO/STRATES